

Józef Lassota

2020-05-26

Prezydent od 9 października 1992 r. do 29 października 1998 r.

Biogram przytoczony za publikacją „Poczet krakowski” z 2010 r.

Inżynier mechanik, poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej. Urodzony w 1943 roku w Siedliskach w województwie podkarpackim w rodzinie rolniczej. Absolwent Politechniki Krakowskiej. W latach 1968–1970 pracował w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego „PZL Mielec”, w latach 1970–1990 w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Urządzeń Chemicznych i Chłodniczych „CeBeA” i w Centralnym Ośrodku Chłodnictwa „COCH” w Krakowie, od 1989 roku zastępca dyrektora.

Od 1980 roku w strukturach NSZZ „Solidarność”: członek Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego w Małopolsce, przewodniczący Komisji Zakładowej w „CeBeA”. W stanie wojennym 15 grudnia 1981 roku internowany, następnie aresztowany i skazany w procesie politycznym, przez kilka miesięcy przebywał w więzieniu. W latach 1994–2004 związany z Unią Wolności.

Od 1990 roku pracował w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie jako dyrektor urzędu, w roku 1991 nominowany na stanowisko wicewojewody krakowskiego. W październiku 1992 roku został wybrany przez Radę Miasta Krakowa, w połowie jej I kadencji, na urząd prezydenta miasta. Ponownie wyłoniony na ten urząd przez Radę Miasta II kadencji w 1994 roku, po wyborach samorządowych wygranych przez Koalicję Krakowską „Twoje Miasto” z Unią Wolności jako główną siłą polityczną. Prezydentura ta otworzyła stabilny już model nowoczesnego gospodarowania miastem. W 1993 roku miasto przejęło od administracji państwowej wiele placówek, w tym oświatowych i kulturalnych, co poszerzyło zakres zadań samorządu (w ramach pilotażowego programu decentralizacji władzy i środków finansowych na jednostki samorządowe). Wymagało to nowego ujęcia finansów miasta – wprowadzono tak zwany budżet zadaniowy. Powstały nowe jednostki miejskie, przekształcono przedsiębiorstwa komunalne w spółki miejskie prawa handlowego. Przystąpiono do dwóch węzłowych inwestycji: budowy Krakowskiego Centrum Komunikacyjnego (wstępnie pozyskano inwestora Tishman Speyer LTD) oraz Krakowskiego Szybkiego Tramwaju (pierwszy odcinek tunelu w kierunku ronda Mogilskiego). Zaawansowano przygotowanie dwóch inwestycji mostowych: mostów Zwierzyńskiego i Kotlarskiego.

Miasto zyskało opinię przyjaznego inwestorom, czego efektem było między innymi rozpoczęcie działalności w Krakowie takich firm, jak Motorola i Delphi. W marcu 1995 przystąpiono do organizacji Festiwalu „Kraków 2000” i ubiegania się o tytuł Europejskiej Stolicy Kultury. W 1996 roku rozpoczęto prace nad nowym planem urbanistycznym: „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta”, kładącym nacisk na realizację metropolitalnych funkcji Krakowa. Została znacznie zmodernizowana infrastruktura komunalna (komunikacja, infrastruktura podziemna). W styczniu 1996 roku zainaugurowano program „Kraków 2000 – Europejskie Miasto Kultury”, stający się na kilka lat kulturalną wizytówką Krakowa. Wizytówką przemian architektonicznych było z kolei otwarte wówczas Centrum Sztuki i Techniki Japońskiej „Manggha”. Podpisano kolejne umowy o

**Magiczny
Kraków**

współpracy, w tym z miastami: Kijów (miasto bliźniacze), Kurytyba i La Serena (honorowe miasta bliźniacze) oraz Bordeaux, Edynburg, Innsbruck, Rochester, Lwów, Pecs.

W wyniku utraty większości w Radzie Miasta Józef Lassota został odwołany z urzędu prezydenckiego 14 maja 1998 roku, jednak nie wybrano następcy i w efekcie sprawował urząd do końca kadencji Rady i nowych wyborów. W trakcie prezydentury działał w Związku Miast Polskich i Unii Metropolii Polskich, był przewodniczącym Konwentu Prezydentów Największych Miast Polskich.

W latach 1994–2006 był radnym miasta (kadencje II, III i IV). W latach 1997–2001 poseł na Sejm RP III kadencji z listy wyborczej Unii Wolności, pracował między innymi w Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej. Startował w wyborach parlamentarnych w latach 2001 i 2005, w wyborach do parlamentu europejskiego w 2004 roku oraz w wyborach bezpośrednich na prezydenta miasta w latach 2002 i 2006. W latach 2002–2006 prowadził własną działalność gospodarczą, następnie w Urzędzie Miasta i Gminy Wieliczka objął stanowisko pełnomocnika burmistrza ds. inwestycji. Wieloletni działacz krakowskiego sportu – od roku 2003 prezes Klubu Sportowego „Cracovia”. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. Mieszka w Krakowie.